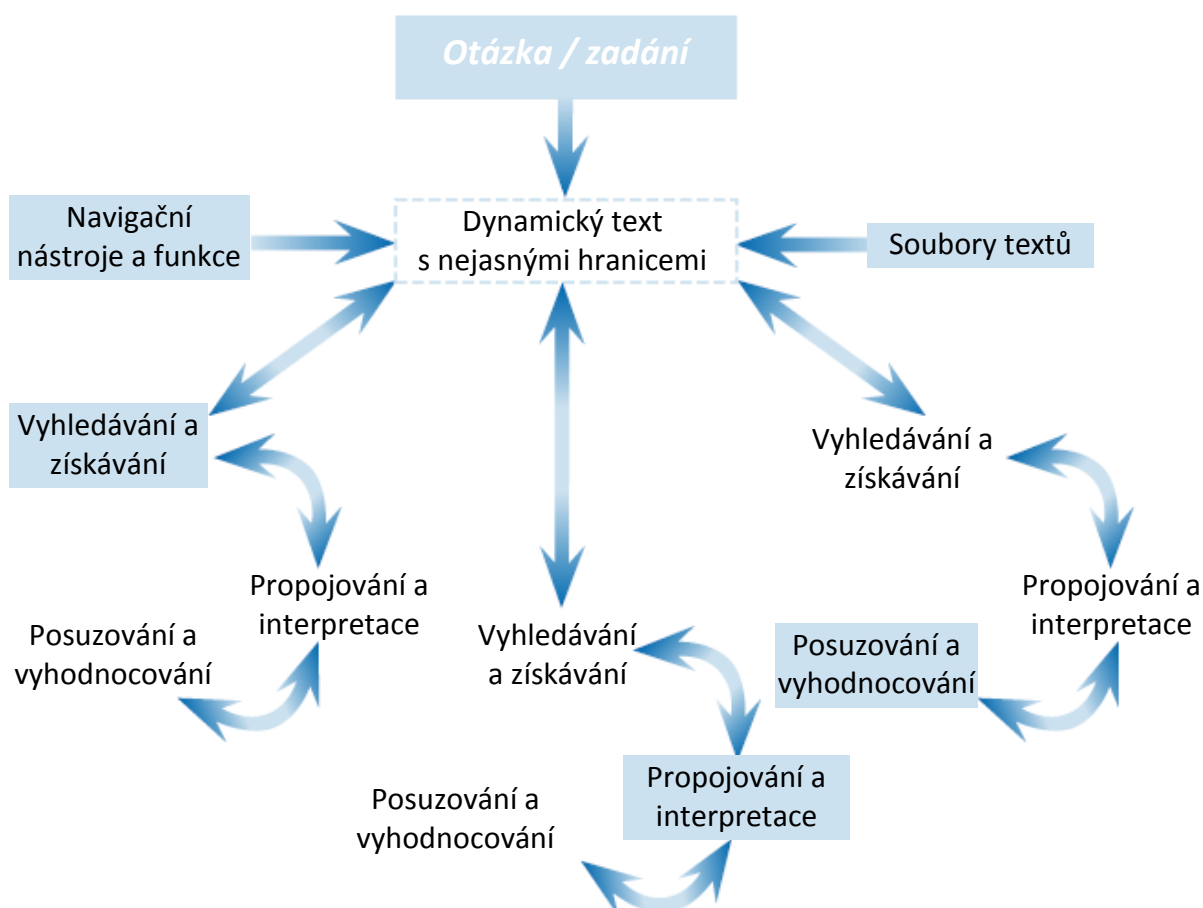

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

jeden či více zdrojů. V elektronickém médiu zažíváme obdobný postup, když sedíme před monitorem počítače a máme přístup k databázi či internetu. To je co do zeměpisného prostoru a času mnohem obsáhlejší úkol, nicméně procesy třídění, výběru, vyhodnocování a propojování se v mnoha ohledech podobají vyhledávání informací v tištěném médiu. Kvůli praktickým omezením není v testování čtenářských dovedností, jakým je PISA, možné měřit dovednosti žáků ve vyhledávání tištěných zdrojů. Důsledkem toho se rozsáhlé hodnocení čtenářských dovedností dosud obecně omezovalo na úlohy, které obsahují spíše čtení krátkých a jasně určených textů. Naproti tomu u rozsáhlých testování v elektronickém médiu je možné autenticky měřit dovednosti v přístupu k informacím, jejich výběru a vyhledávání v širokém spektru možných zdrojů. Ač je tedy kognitivní zpracování v těchto dvou médiích obdobné, testování čtení elektronických textů umožňuje měřit něco, co dosud nebylo v rozsáhlém testování měřitelné.

Obrázek 1.5 Vztah mezi úlohou, textem a aspekty v elektronickém médiu

Důležitou poznámkou týkající se rozdílu mezi čtením tištěných a elektronických textů je nedostatek jasných vodítek, která jsou čtenáři v elektronickém médiu poskytnuta. V tištěném médiu je kompozice a organizace (jediného) textu předložena čtenáři samotným autorem, a sice v podobě seřazení stránek, kapitol a větších oddílů. Čtenář si může zvolit, že se ubere jinou cestou, nicméně nějaká cesta je čtenáři navržena již fyzickým uspořádáním textu. Oproti tomu v hypertextu čtenář